

Abstrakt

Předkládaná bakalářská práce se zabývá genezí stavebního prvku, známého jako westwerk (původně německý výraz používá i čeština), a to v architektonických i kulturně-politických souvislostech sledovaných až na práh druhého milénia.

Metodologicky je rozdělena do dvou částí.

První se věnuje souvislostech architektonickým; po způsobu „vídeňské školy“ v pojetí založeném Franzem Wickhoffem se soustřeďuje na „gramatiku“ výtvarné formy a zohledňuje i přístup Heinricha Wölflina - před historickým poznáním upřednostňuje promýšlení toho, *jak* je dílo, v našem případě westwerk, vytvářeno jako stavba. Směřuje tedy od jednotlivostí k obecnému; soustředí se na pohled "zevnitř."

Druhá část se naopak inspiruje těmi historiky umění, kteří podstatu uměleckého doporučují poznávat prostřednictvím vnějších vlivů a tedy se zabývají nejprve kulturou, politikou a dalšími vlivy, působícími v určité historické době na produkci uměleckých děl „zvenčí.“ Tento pohled pak doplňuji z hlediska receptivního přístupu Ernsta Gombricha.

Hlavním důvodem vzniku této práce byla nicméně skutečnost, že žádná studie, věnovaná westwerku dosud v českém prostředí nevznikla, přestože tento stavební prvek přinesl nemalou inspiraci i pro sakrální stavby na našem území.